

ZUŠ
JAROSLAVA
KVAPILA

Školní časopis

2024/2025

číslo 2

Vzpomínka na Vánoce

Když se blíží Vánoce, každému z nás se vybaví jeho životní nejnějnější vzpomínky. Mám to taky tak. Čím jsem starší, tím víc vzpomínám na dětství, na to neskutečně dlouhé těšení se na dárky, na společné setkávání se širokou rodinou, protože u nás doma bylo zvykem, že u slavnostně nazdobeného stolu společně hodovalo kolem čtrnácti příbuzných. Dodnes si nejvíce vážím toho, jakou sváteční atmosféru jsme dokázali u stolu vytvořit přesto, že každý z členů rodiny byl originální jedinec se svými vlastními názory na svět. Tyto slavnostní chvíle byly zaplněny jenom smíchem, radostí, láskou, důvěrou a především příslibem, abychom se zase za rok všichni ve zdraví mohli sejít. Postupem let, když se rodinný kruh vlivem přirozeného (bohužel i zákeřnými nemocemi ovlivněného) odchodu

ze života zmenšoval, nikdy jsem nezapomněla ani na jednoho z nich. Ne nadarmo se říká, že život je velmi krátký. Právě proto bychom se měli ve svých rodinách snažit zaplnit ho tak, abychom neporušili ten řetěz krásných vzpomínek na rodiče, dědečky a babičky, přátele, kolegy, příbuzné a známé, ale aby v našich myslích ten pomyslný řetěz zůstal stále silný a pevný. Vážení rodiče, milí žáci a studenti, za celý pedagogický sbor vám přeji pohodové svátky, do nového roku pevné zdraví, hodně štěstí a úspěchů!

Eva Znojemská, ředitelka školy

Občas se musí zkontrolovat i šéfové

Zajímalo vás někdy, jak vypadá takové setkání ředitelů? Mě taky. Proto jsem se vydala s naší paní ředitelkou na akci nazvanou ZUŠ Meeting, jež byla určena pro všechny ředitele základních uměleckých škol v České republice. Akce se tento rok konala v Brně. A podle toho, ve kterém městě se koná, ji také zaštiťuje z dané oblasti některá ze škol. V menších městech je hra na „ententyky“ poměrně jednoduchá vzhledem k tomu, že je tam jediná ZUŠka. My v Brně jsme ale poháněni silnou konkurencí, a tak bylo poctou, že to byla právě naše škola, která se této úlohy zhostila. A jak koneckonců naznali i ředitelé a ředitelky jiných škol, reprezentace dopadla na jedna. Hned v úvodu se naskytl pohled na vystavené práce výtvarného oboru. Ty vyobrazovaly představu mladé generace o lídrovi. Téma lídr, a jak vypadá v dnešní době, bylo totiž pro letošní ročník zaštiťujícím pojmem. K vidění bylo několik krásných obrazů mnoha známých osobností od Masaryka přes Napoleona a Freddieho Mercuryho až po portrét naší paní ředitelky. V předsáli jsme pak tematicky k místu konání mohli nasáknout atmosféru Brna z různých perspektiv našich žáků. Upřímně mě trochu překvapila dobrá a přátelská nálada, která mezi ředitelstvem vládla od prvního momentu. Je vidět, že se navzájem znají, a ti, co se neznají, na tuto akci přišli právě s úmyslem seznámit se a přátelsky si předat své zkušenosti a prodiskutovat, mezi jiným, aktuální problémy, na něž ve své praxi naráží. Faktem je, že většina lidí, kteří se pohybují okolo umění, už nemohou jinak než vnímat estetično všude kolem. A to nám

neuniká ani v kultuře oblékání. Když říkám většina, je to proto, že některým, byť v tak vysoké pozici jako je ta ředitelská, to zjevně uniká. My to však naštěstí nejsme a z objektivního sledování této akce si troufám říci, že i v tomto ohledu byla reprezentace naší školy tzv. v ažuru.

V úvodním bloku pak paní ředitelka měla přednášku, kterou nazvala „Lídr včera, dnes i zítra“. Domnívám se, že se jednalo o přednášku stručnou, ale věcnou, již měla dobře promyšlenou a dotýkala se aktuálních témat a problémů. Porovnávala očekávání z dřívější doby s těmi aktuálními a podala jasnou vlastní vizi soudobého lídra. V rámci úvodního bloku pak byla naše škola reprezentována výstupy cimbálové muziky pod vedením pana učitele Pavla Trkana a hereckým výstupem Edity Košnárové ze třídy paní učitelky Henrietty Ctiborové. Vše se setkalo s velkým

úspěchem a nadšeným potleskem. Následný program byl zaměřen na seznámení a networking doprovázený kulatými stoly, kde si ředitelé mohli navzájem sdílet své krizové

situace, jejich řešení a rady k jejich zvládnutí. Jako vrchol dne jsem pak považovala poutavou přednášku pana doktora Václava Trojana o tom, kolik toho ředitel zmůže, a o uvažování na vedoucí pozici. Co bych kvitovala ale nejvíce, je zaujetí a soustředěnost, kterou drtivá většina přítomných v průběhu celého dne udržovala. Ano, všichni předpokládáme, že by to tak mělo být. Ale všichni taky tušíme, jaká je realita. Tu nám někdo píše o neodkladném problému, tu nám soused něco pošeptá, tam na nás vyskočí cílená reklama na mobilu či notebooku a tak dále a tak dále.

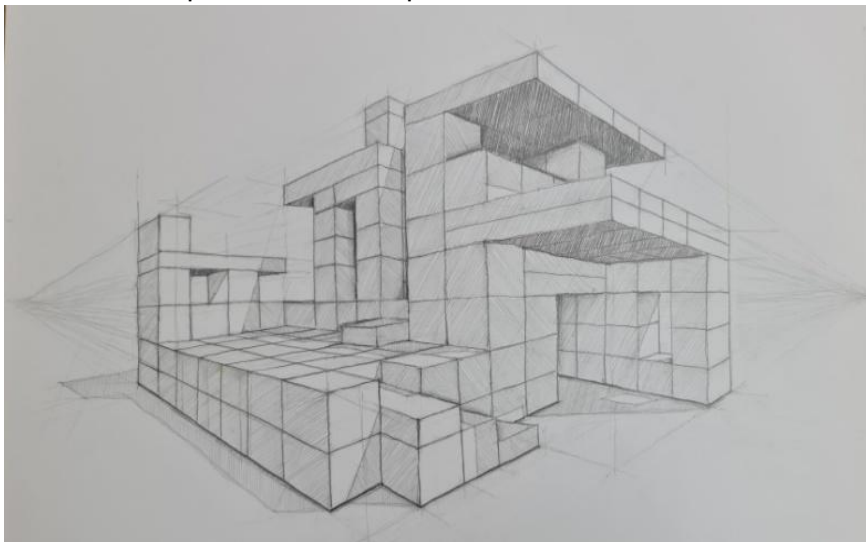
Z mého pohledu se jednalo o velmi vydařenou akci a pro mne také zajímavý náhled do zákoutí, kam normálně nemám přístup. Považovala jsem to za natolik zajímavé, že jsem sama organizátorům navrhla, zdali by nechtěli někdy v budoucnu akci obdobného rázu uskutečnit i oborově pro učitele. Probrali jsme alespoň za literárně-dramatický obor, jak by takové setkání mohlo potenciálně vypadat, a mně teď nezbývá než doufat, že vám někdy příště budu psát již o ní.

Henrietta Ctiborová ml., učitelka literárně-dramatického oboru

Příprava na Architekturu běží v plném proudu

Již druhým rokem se připravuje velmi pilně šest studentů na vysokou školu s cílem studovat Architekturu. Příprava je náročná a oproti letům minulým nezahrnuje stejné dovednostní úkoly. Naopak, každý rok budoucí adepty čeká na zkouškách něco překvapivého a nového. Zadání jsou velmi otevřená, ale vždy je ve hře schopnost pracovat tvořivě s prostorovou představivostí a dovedností pohybovat se v perspektivě,

ať už jednobodové nebo více bodové. Nakonec je kromě pohovoru o současném dění na poli české či světové architektury čeká i samotná tvorba jimi navrženého 3D modelu podle konkrétního zadání. Je to napínavé. Co si profesori vymyslí letos? Jak to naši adeпти zvládnou? Držme jim palce, čas zkoušek se neúprosně blíží.

Daniela Němcová, učitelka výtvarného oboru

Ukázky přípravných prací ze složky Tomáše Pálky, ped. vedení Daniela Němcová

Jak se stát trpaslíkem

Vypadá to možná neuvěřitelně, ale ano – v naší škole je i to při troše dobré vůle a zdravého odhodlání možné – a některým pilným zájemcům se to v našem houslovém souboru Rozmarýnek dokonce již podařilo!! To kouzlo, které nám bránu do říše trpaslíků otevírá, vám mimořádně odtajníme: Nejprve se naučíme pěkně pochodovat při melodii, kterou všichni známe a správně tušíme, že je to trpasličí pracovní píseň, národní píseň a možná i dokonce jejich národní hymna: „HEJ HOU, HEJ HOU a trpaslíci jdou!“ Pak přijde ta těžší část – naučit se melodii nejen zpívat, ale i zahrát na housle. Není to tak úplně jednoduché, obzvlášť když někteří z nás začínají hrát na housle prvním rokem. Nakonec přijde ten nejtěžší – finální proces: spojení pochodu a hry – psychomotorická koordinace. A tak jak to

složitě zní, tak to i složité je. Věřte nebo ne, dá nám to nejvíc práce! K tomu slovo matky trpaslice: ano, je to nejtěžší, ale také nás to nejvíc obohatí, naučíme se cítit první (těžkou) dobu ve 2/4 taktu. Uvolníme celý pohybový aparát, odstraníme zbytečné svalové tenze a napětí v rukách. Naučíme se rozdělit pozornost, vykonávat několik různých činností současně, a navíc vnímat pohyb v prostoru. Inu, a kdo už je dokonale připraven, projde slavnostním obřadem. Je smyčcem pasován na trpaslíka, získá vstupní čepičku i písemné POVOLENÍ ke vstupu do říše trpaslíků. A je to!! V pohádce je sice trpaslíků jen 7 (nás už je 9), ale to nás netrápí, vždyť trpaslíků s houslemi není ani v našem světě nikdy dost! Obzvlášť, když jsme zjistili, jací jsou to bezva kamarádi. Zatím jejich svět jen objevujeme, ale už teď dozajista víme, že jsou pracovití, ochotní,

obětaví, spolehliví, laskaví, veselí a hlavně, že se mají rádi!!!!

Kdo nevěří, ať k nám běží! Uvidět i uslyšet nás mohl 12. 11. 2024 v 17.30 na Žákovském koncertě ZUŠ, 11. 12. 2024 v 17.00 jsme byli k zastížení na podiu na třídním vánočním setkání v sále ZUŠ pod názvem Světýlka v duši a také na Adventním koncertě ZUŠ v Konventu 2. 12. 2024. Jako překvapení s námi na harfy hráli i Sněhurka a princ. Tak co? ... Byli jste a viděli nás? HEJ HOU!

Za své trpaslíky Lívie Zbavitelová, učitelka hry na housle

Potřetí spolu

V polovině října se už potřetí setkali žáci tanečních oborů ze čtyř brněnských ZUŠ při projektu nazvaném Spolu v tanci. Během večera nabitého tancem vystoupily děti od těch nejmladších z taneční přípravy, až po ty nejstarší ze studia pro dospělé. A i tentokrát vznikla přímo pro tento večer choreografie, na které se společně podíleli žáci a jejich učitelé. Choreografie, ve které se chtěli tvůrci oprostit od konvenčních pohybových vzorců, z čehož vyplynuly nejrůznější taneční divnosti, podivnosti a vymyšlenosti, které tím, že existují na jevišti vedle sebe a někdy se prostupují, dávají možnost vzejít pozoruhodným, nebo i zarážejícím či banálním momentům. To vše k současnému tanci ale patří. Tanec je pohyb, svoboda a inspirace. Je také uměním, kterým můžeme vyjádřit svou individualitu, jež nás ale současně vede i k rozvíjení sociálních dovedností, jakými jsou vzájemná spolupráce nebo respekt k druhému. Tvorba choreografie pro projekt Spolu v tanci vychází z kreativity učitelů i žáků. Jde o setkání, při kterém úplně nevíme, jak proběhne, protože výsledek je závislý na přítomném okamžiku a sérii rozhodnutí účinkujících. Takové situace ovšem také posilují; vedou člověka k autonomii, budují jeho sebevědomí, sebereflexi i solidaritu vůči druhým. A o to jde...

Veronika Kolečkářová, učitelka tanečního oboru

My, Praha a Český rozhlas

Byla nám nabídnuta jedinečná možnost zúčastnit se jubilejního koncertu, který připravil Český rozhlas pro dirigenta a hudebního skladatele Jaroslava Krčka k jeho pětadesátým narozeninám. Vytvořili jsme septeto v obsazení flétny, čtyř houslí, violoncella a klavíru. Natáčení jsme si pěkně užili, byla to pro nás nová zkušenost, přičemž jsme ještě stihli projít i předvánoční Prahu. Nahrávání se zúčastnili Štěpán Schick, Bára Honusová, Veronika Srbová, Max Denemark, Jan Řepka, Veronika Krajčová a Klára Vogtová.

Klára Vogtová, žákyně ZUŠ J. Kvapila

Soustředění orchestru v Dolních Bojanovicích

O víkendu 23. a 24. listopadu se náš orchestr vydal na soustředění do Dolních Bojanovic. Ráno jsme nasedli do autobusu a vydali se na cestu. V Bojanovicích jsme skoro hned šli hrát a po obědě a prohlídce místní ZUŠ se k nám přidal i bojanovický sbor. Druhý den přijela i cimbálka a mohli jsme hrát v plném proudu. Pár hodin po obědě jsme měli generální zkoušku a koncert. Poté jsme jeli zpět do Brna. Soustředění bylo krásné a moc jsem si ho užila.

Šárka Potůčková, žákyně ZUŠ J. Kvapila

Myslím si, že zájezd do Dolních Bojanovic se vydařil a zanechal v nás dobré vzpomínky. Dopravili jsme se tam autobusem, poté jsme si rychle dali věci na pokoje a vydali se do zdejšího kulturního sálu (velkého sálu). Cvičili jsme asi dvě hodiny a následoval dobrý oběd jako odměna za naši snahu. Po obědě jsme se vydali na procházku po okolí, kde jsme viděli několik zajímavých budov se zachovalou vzpomínkou na místní kulturu. Poté jsme znovu nacvičovali, což uteklo jako voda. Hned vzápětí jsme měli chutnou večeři, po ní následoval večerní program, který jsme vyřešili tak, že jsme se všichni sešli na jednom pokoji a hráli UNO! Druhý den jsme šli na brzkou snídani a znovu začali zkoušet. Šlo nám to pěkně a rychle, takže jsme měli před obědem hodinu pauzu. Po obědě jsme si dali další a již poslední rychlou zkoušku, poté se rychle převlékli do společenského oděvu a šli na koncert. Před koncertem jsem měl trochu trému, ale výsledek v podobě vydařeného koncertu byl pro nás i obecenstvo přesvědčivý a potěšující.

Martin Řepka, žák ZUŠ J. Kvapila

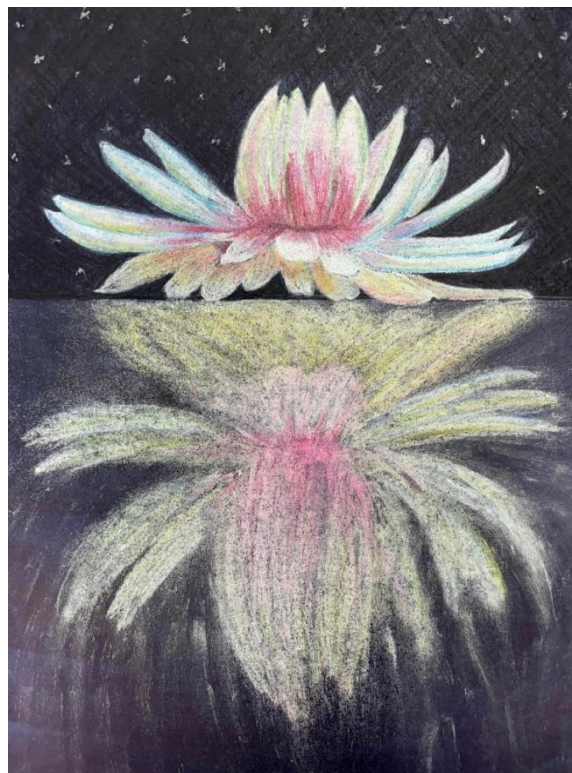

Vodní rostliny – výstava prací žáků VO

Letošní téma již tradiční výstavy žáků výtvarného oboru VODNÍ ROSTLINY nás zavedlo do pohádkových a tajemných světů zrcadel vod a hlubin pod nimi. Do království vodních žínek i potopených pokladů ukrytých v přitmí pralesů chaluh. Mezi smaragdovými listy leknínů ohnivě probleskne vlnění rybek. Krása květů leknínů je násobená a rozechvělá vlastním odrazem. Pro inspiraci není potřeba chodit daleko, vodní plochy botanické zahrady a skleníků Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity, kde se výstava konala, nás hravě přenesou do Japonska nebo do tropů Brazílie, kde vládne královna leknínů Victoria Regia. Viktorii královské se ve zdejších sklenících daří už 100 let. Na jejích listech rády usínají nejen pohádkové princezny, ale unesou i česká miminka. Podle jedné z indiánských legend kmene Guaraní má leknín Viktorie tvar hvězdy na počest indiánské dívky, která se utopila z lásky k Měsíci. Okouzliv ji jeho odraz na hladině a chtěla ho obejmout. Proud ji strhl a už se nevynořila. Když se to Měsíc dozvěděl, rozhodl se nenechat dívčinu smrt z lásky jen tak a proměnil ji ve hvězdu řeky – největší leknín, který rozkvétá jen v noci za svitu měsíce. Zahájení výstavy slovem a hudbou doprovodili žáci paní učitelky Henrietty Ctiborové a Lenky Winklerové.

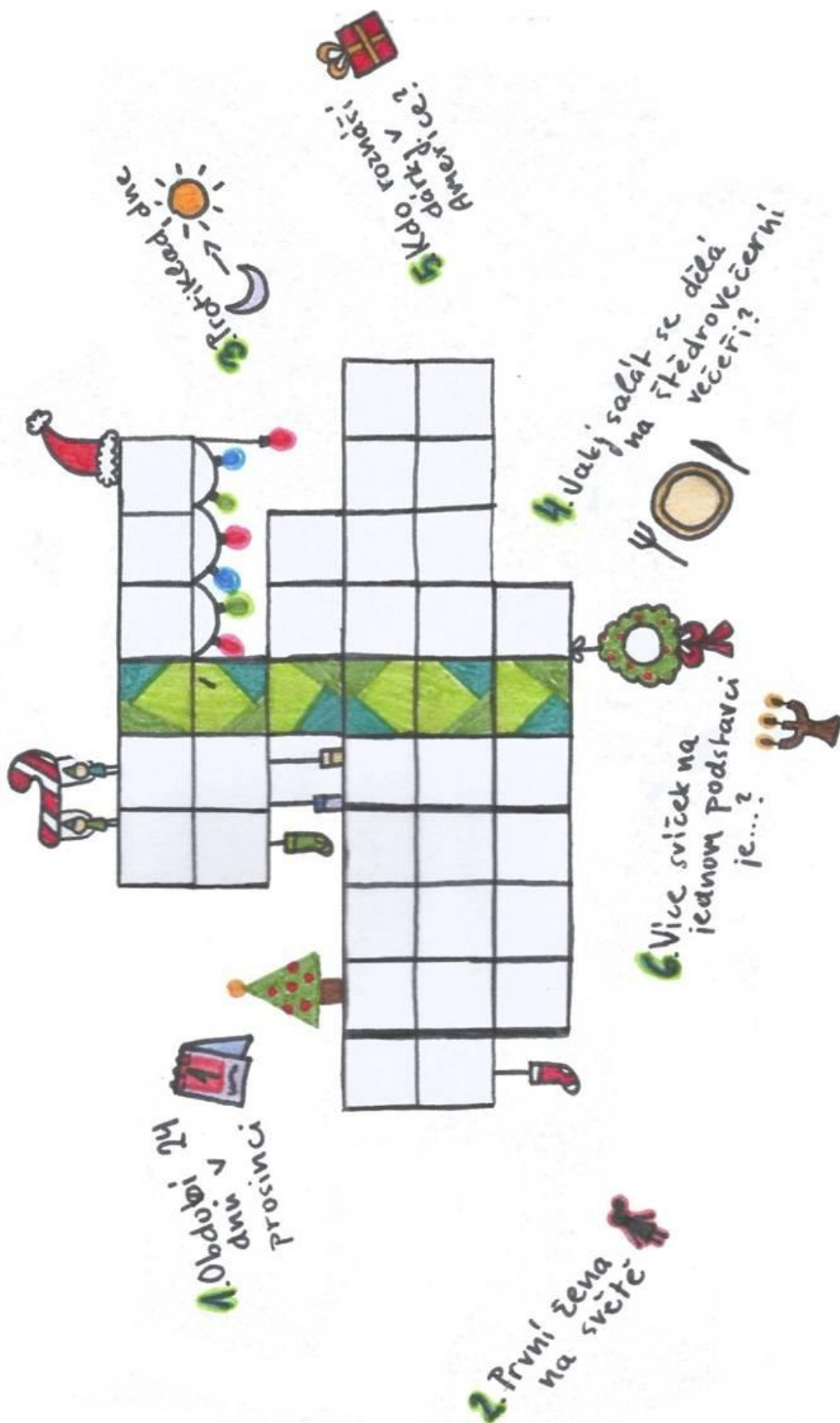

Pavla Dvorská, učitelka výtvarného oboru

Práce žáků výtvarného oboru

křížovka

ZVEME VÁS

Úterý 11. 3. 2025 17:30	Koncertní sál ZUŠ JK, Brno	Absolventský koncert I.
26. 3. 2025 17:30	Koncertní sál ZUŠ JK, Brno	Absolventský koncert II.
Čtvrtek 10. 4. 2025 18:00	Besední dům, Brno	Galakonzert ZUŠ JK
Pátek 25. 4. 2025	Středisko volného času, Lužánky	Výstava výtvarného oboru
Úterý 29. 4. 2025 17:30	Koncertní sál ZUŠ JK, Brno	Absolventský koncert III.
Úterý 13. 5. 2025 Středa 14. 5. 2025	třída Kpt. Jaroše 24, Brno	Zápis žáků do ZUŠ JK
Pondělí 2. 6. 2025 18:00	Divadlo BARKA	Vystoupení tanečního oboru

ŠKOLA JE ZAPOJENA DO PROJEKTŮ:
Místní akční plán rozvoje ve městě Brně IV – MAP IV.
Číslo projektu: CZ.02.02.04/00/23_017/0008245
a
OPERAČNÍ PROGRAM JAN AMOS KOMENSKÝ
výzva č. 02_22_002-OP JAK – Šablony I.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

www.zusjk.cz

PODPORUJÍ NÁS

jihomoravský kraj

**Klub přátel a rodičů
ZUŠ J. Kvapila Brno z.s.**